

Lapių šeimos ola buvo iškasta pamiškeje, vidury puošnios pievelės.
Vasarą čia augdavo daug gėlių ir skraidydavo šimtai drugelių.
O Pūkis su broliukais ir sesutėm žaisdavo drugelių gaudynes
ir gėlyčių uostynes.

Bet kartais čia būdavo labai karšta. Ypač vidurdienį.
Ir visiškai nesinorėdavo žaisti.
Tada lapiukas Pūkis norėdavo atsigulti pavėsyje ir pailsėti.
Tačiau arti Pūkio namų neaugo nei vienas medelis. O miškas buvo toli.

Vieną vidurdienį Pūkis nusliūkino iki miško ir atsigulė po kadagio krūmu.
Čia buvo vėsu ir skaniai kvepėjo kadagių spygliais.
Čia nepuolė uodai ir musės.

Pavakare grįžęs namo, Pūkis paklausė savo mamytės:
- O kodėl kadagys negali augti prie mūsų namų?
Man nereikėtų niekur toli eiti.

Mama jam atsakė:
- Be abejo, kadagys gali augti ir šalia olos.
Tik reikia jo paprašyti, kad persikeltų
arčiau mūsų.

